

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan, että 11.6.2008 tehty komission päätös K(2008) 2626 lopullinen (asia COMP/38.695 — natriumklooraatti) kumotaan osittain. Komissio on tässä päätöksessä todennut tiettyjen yritysten, myös kantajan, rikkoneen EY 81 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa, koska ne olivat jakaneet myyntivolyymeja, vahvistaneet hintoja, vaihtaneet taloudellisesti arkaluontoisia tietoja hinnoista ja myyntivolyymeista, ja koska ne olivat valvoneet näiden kilpailuvastaisten järjestelyjen toimeenpanoa ETA:n natriumklooraattimarkkinoilla.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi yhteentoista kanneperusteseen, joiden mukaan

- komissio on rikkonut sääntöjä, jotka koskevat kilpailusääntöjen rikkomisen syyksilukemista silloin kun kyse on konsernista, koska i) komissio oli virheellisesti todennut, ettei sillä ollut velvollisuutta esittää seikkoja, jotka tukisivat olettaa, jonka mukaan emoyhtiö, joka omistaa tytäryhtiön kokonaan, käyttää täyttä määräysvaltaa viimeksi mainitussa, ii) seikat, joihin komissio tosiasiallisesti vetosi, eivät ole sellaisia, että ne tukisivat tätä olettaa ja iii) komissio oli hylännyt joukon kantajan esittämiä todisteita, jotka kumoivat tämän olettaa
- kantajan puolustautumisoikeuksia ja menettelyllistä yhdenvertaisuutta sekä syyttömysolettamaa koskevia periaatteita, periaatetta, jonka mukaan vain tekijä voidaan tuomita rangaistukseen, laillisuusperiaatetta ja periaatetta, joka koskee yhdenvertaisuutta syyksilukemisessa, on loukattu
- kantajan esittämiä todisteita on vääristelty
- perustelut ovat ristiriitaisia niiltä osin kuin ne koskevat EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yrityksen määritelmää, Arkema France-tytäryhtiön riippumattomuutta kantajasta ja sen valvonnan sisältöä, jota emoyhtiön on harjoitettava tytäryhtiössä, jotta tytäryhtiön rikkomus voitaisiin lukea emoyhtiön syyksi
- hyvän hallinnon periaatetta on loukattu, koska komissio i) ei ollut huolellisesti ja puolueettomasti tutkinut kaikkia merkityksellisiä seikkoja, ii) ei ollut soveltanut asianosaisiin samoja sääntöjä kuin itseensä, ja iii) ei ollut keskeyttänyt kantajaa vastaan aloitettua menettelyä odottaakseen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimilla olisi ollut tuomiot siinä vireillä olevissa, asian kannalta merkityksellisissä asioissa
- oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, koska komissio oli sivuuttanut arviointiperusteet, jotka koskevat niitä sen aikaisemmissa päätöksissä sovellettuja edellytyksiä, joiden täyttyessä tytäryhtiön rikkomus voidaan lukea emoyhtiön syyksi
- harkintavaltaa on käytetty väärin, sillä tuomituilla rangaistuksilla pyritään muuhun kuin lailliseen tavoitteeseen, toisin sanoen rankaisemaan yritystä siitä, että se on syyllistynyt rikkomiseen
- se, että kantajalle on määrätty oma sakko vastoin oikeushenkilön itsenäisyyden periaatetta ja ottamalla varoittava

vaikutus huomioon kaksi kertaa sakon määrää vahvistettaessa, ei ole perusteltavissa

- sakkojen laskentaa säänteleviä periaatteita ja sääntöjä on rikottu
- lieventämisestä annettua tiedonantoa (1) on rikottu väittämällä, että Arkema France-tytäryhtiön esittämät todisteet olivat riittämättömiä
- on epäoikeudenmukaista määrätä kantajalle raskaampi rangaistus kahtena erillisenä sakkona, koska Arkema France-tytäryhtiön vastuu oli huomattavasti vähäisempi kuin EKA:n ja Finnish Chemicalsin vastuu.

(1) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa (EYVL 2002 C 45, s. 3).

Kanne 5.8.2008 — Smurfit Kappa Group v. komissio

(Asia T-304/08)

(2008/C 272/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Smurfit Kappa Group plc (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajaja T. Otterwanger ja asianajaja E. Henny)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- on kumottava komission päätös EY 230 artiklan mukaisesti
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäynnistä kantajalle aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii EY 230 artiklan nojalla sen 2.4.2008 tehdyn komission päätöksen N 582/2007 (asia Propapier PM2 GmbH & Co. KG-LIP:lle myönnetty tuki K(2008) 1107)) kumoamista, jolla komissio hyväksyi Saksan valtion ilmoittaman Propapier PM2 GmbH & Co. KG:lle myönnetyn valtiontuen.

Kantaja, joka on Irlantiin sijoittautunut kansainvälinen pakkauksien valmistaja, teki komissiolle epämuodollisen valituksen paperitehtaan, josta kantajan mukaan tulisi Euroopan unionin suurin, rakentamiseen (Brandenburg-Nordostin alueelle Saksassa) myönnetystä huomattavasta tuesta. Kantaja väittää, että vaikka oli

selviä viitteitä siitä, että tuetulla investoinnilla olisi vakavia ja kohtuuttomia vaikutuksia kantajaan ja koko alaan, komissio katsoi, ettei ollut tarpeen aloittaa muodollista tutkintamenettelyä, koska alueellinen tuki ei ylittänyt alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen vuosille 2007–2013⁽¹⁾ (alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat) 68 kohdan a ja b alakohdassa asetettuja markkinaosuuden ja kapasiteetin kasvua koskevia kynnysarvoja, ja totesi kyseisen tuen yhteensopivaksi EY:n perustamissopimuksen kanssa.

Kantaja, joka kilpailee suoraan tuensaajan kanssa, riitauttaa seuraavilla perusteilla komission päätöksen olla aloittamatta EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muodollista tutkintamenettelyä:

Kantaja katsoo ensinnäkin, että komission olisi pitänyt aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan ja neuvoston asetuksen N:o 659/1999⁽²⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti muodollinen tutkintamenettely ja tutkia kyseinen tuki perusteellisemmin niiden epäilyjen perusteella, jotka heräävät markkinoiden rakenteellisten ongelmien yhteydessä, ja noudattaen asianmukaisempaa markkinoita koskevaa arviointia. Kantaja väittää, että komissio sovelsi virheellisesti ainoastaan alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 68 kohdassa asetettuja tiukkoja kynnysarvoja ja teki ilmeisen arviointivirheen laskiessaan kapasiteetin kasvua.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio rikkoi EY 87 artiklan 3 kohtaa ja alueellisia valtiontukia koskevia suuntaviivoja sikäli kuin riidanalaisessa päätöksessä (i) ei tarkastella lainkaan tuen haitallisia vaikutuksia sopimusehtoihin (ii) ja tulkitaan virheellisesti alueellisia valtiontukia koskevia suuntaviivoja. Kantaja väittää tällä perusteella, että komissio ei vertaillut alueelle aiheutuvia hyötyjä huomattavan tuen vaikutuksiin koko alalla vaan sovelsi ainoastaan viiden prosentin kapasiteetin kasvua koskevaa kriteeriä suorittamatta taloudellista arviointia. Kantajan mukaan alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 68 kohdassa säädetyn kriteerin soveltaminen on vastoin EY:n perustamissopimusta, koska mainitussa säännöksessä ei edellytetä, että komissio hyväksyisi automaattisesti kaikki tukitoimet, jotka eivät ylitä siinä asetettuja kynnysarvoja.

Kantaja väittää kolmanneksi, että riidanalaisessa päätöksessä on tosiseikkoja koskevia virheitä ja sitä rasittavat lisäksi markkinoiden määrittelyä ja kapasiteetin kasvua koskevat ilmeiset arviointivirheet.

Kantaja esittää neljänneksi, että komissio rikkoi EY 87 artiklan 3 kohtaa ja alueellisia valtiontukia koskevia suuntaviivoja sikäli kuin se teki riidanalaisessa päätöksessään ilmeisen arviointivirheen tukitoimen luokittelun osalta.

Viidenneksi kantaja väittää, että komissio teki vakavia oikeudellisia virheitä sikäli kuin se katsoi päätöksessään, että Saksan alue-tukien kartta vuosille 2007–2013, jossa Brandenburg-Nordostin alue todetaan alueellisen tuen saamiseen kelpoiseksi EY 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätyn poikkeuksen nojalla koko ajanjakson 2007–2013 osalta, on yhteensopiva EY:n perustamissopimuksen kanssa. Lisäksi kantaja katsoo, että riidanalainen päätös on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon muita samaa hanketta koskevia tukia.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio laiminlöi alustavan tutkinnan osalta velvollisuutensa perustella päätöksensä asianmukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL 2006 C 54, s. 13.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999 L 83, s. 1).

Kanne 11.8.2008 — Italia v. komissio

(Asia T-305/08)

(2008/C 272/58)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: avvocato dello Stato F. Arena)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45 astetta läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, 13.6.2008) 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä kielletään Italian lipun alla purjehtivilta tai näissä maissa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45 astetta läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 16 päivästä kesäkuuta 2008 sekä siltä osin kuin siinä kielletään kyseisiltä aluksilta myös pyydetyn kannan aluksella pitäminen, altaaseen liho-tettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen, jälleenlaivaaminen, siirtäminen tai purkaminen mainitusta päivästä alkaen.

— Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.